

АНОТАЦІЯ

Зінковський І.П. Повноваження слідчого при обранні, зміні та скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису. Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 – «Право». – Національний університет «Одеська юридична академія», Одеса, 2019.

Дисертація є першим у науці спеціальним комплексним дослідженням повноважень слідчого при обранні, зміні та скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження.

У дисертації досліджено доктринальні підходи до категорії «заходи забезпечення кримінального провадження», зокрема, у аспекті співвідношення із категорією «кримінально-процесуальний примус»; доведено, що елемент примусу у процесуальних діях може мати: а) основний характер і зовнішнє спрямування (як правило, щодо забезпечення належного виконання особою її кримінально-процесуальних обов'язків); б) допоміжний характер, який є супутнім для реалізації мети процесуальної дії. Визначено критерій виокремлення заходів забезпечення кримінального провадження та корегування їх нормативного переліку, яким є основний характер примусу, що має самостійне і зовнішнє спрямування і стосується забезпечення належної поведінки особи при виконанні кримінально-процесуальних обов'язків різного спрямування, і полягає в обмеженні прав та свобод особи. Сформульоване визначення заходів забезпечення кримінального провадження – це регламентовані нормами кримінального процесуального законодавства із дотриманням вимог «якості закону» кримінально-процесуальні засоби, які мають характер примусу самостійного і зовнішнього спрямування, що полягає в обмеженні прав та свобод особи, які застосовуються на підставах, умовах та в обсязі, співмірних меті забезпечення дієвості кримінального провадження. На основі виділеного критерію запропоновано наукову модель системи заходів

забезпечення кримінального провадження та доповнення до КПК щодо її нормативного закріплення.

Аргументовано, що до переліку заходів забезпечення кримінального провадження у ч. 2 ст. 131 КПК мають бути віднесені: 1) привід; 2) накладення грошового стягнення; 3) покладення на спеціаліста витрат, пов'язаних з оголошенням перерви в судовому засіданні, при його неприбутті до суду без поважних причин або неповідомлення про причини неприбуття; 4) тимчасовий доступ до речей, документів, приміщень; 5) арешт майна; 6) передання на піклування опікунам, близьким родичам чи членам сім'ї з обов'язковим лікарським наглядом особи, особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного характеру або вирішувалося питання про їх застосування; 7) поміщення особи, особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного характеру або вирішувалося питання про їх застосування, до закладу з надання психіатричної допомоги в умовах, що виключають її небезпечну поведінку; 8) передання неповнолітніх підозрюваних чи обвинувачених під нагляд батьків, опікунів чи піклувальників, а до неповнолітніх, які виховуються в дитячій установі, – під нагляд адміністрації цієї установи; 9) поміщення особи, яка після досягнення одинадцятирічного віку до досягнення віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність, вчинила суспільно небезпечне діяння, що підпадає під ознаки діяння, передбаченого законом України про кримінальну відповідальність, у приймальник-розподільник для дітей; 10) примусове залучення особи до проведення медичної або психіатричної експертизи; 11) направлення особи до медичного закладу для проведення психіатричної експертизи; 12) встановлення строку для ознайомлення з матеріалами, до яких надано доступ у порядку ст. 290 КПК, у разі зволікання при ознайомленні з ними; 13) затримання особи; 14) запобіжні заходи. До переліку запобіжних заходів у ч. 1 ст. 176 КПК мають бути віднесені: 1) тимчасове вилучення документів, які посвідчують користування спеціальним правом, у затриманій особи; 2) тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом; 3)

відсторонення від посади; 4) тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя; 5) зобов'язання підозрюваного, обвинуваченого прибувати за кожною вимогою до суду або до іншого визначеного органу державної влади; 6) покладення на підозрюваного, обвинуваченого додаткових обов'язків, передбачених частинами 5 та 6 ст. 194 КПК; 7) особисте зобов'язання; 8) особиста порука; 9) застава; 10) домашній арешт; 11) тримання під вартою.

Досліджено питання поняття, змісту повноважень слідчого у кримінальному провадженні, зокрема, при обранні, зміні та скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження. Сформульовано визначення повноважень слідчого при обранні, зміні та скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження – це система регламентованих кримінальним процесуальним законодавством публічно-владних прав та обов'язків при обранні, зміні та скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження службових осіб органу Національної поліції, органу безпеки, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, органу Державного бюро розслідувань, Головного підрозділу детективів, підрозділу детективів, відділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю НАБ України, уповноважених здійснювати досудове розслідування кримінальних правопорушень, спрямованих на досягнення дієвості досудового розслідування, шляхом провадження процесуальних дій та прийняття процесуальних рішень у порядку, передбаченому КПК.

Здійснено класифікацію повноважень слідчого при обранні, зміні та скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження за: засобами, які використовуються при реалізації повноважень при обранні, зміні та скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження; ступенем самостійності при реалізації повноважень; за формами реалізації; видами заходів забезпечення кримінального провадження; колом учасників кримінального провадження, до яких застосовуються заходи забезпечення кримінального провадження; порядками кримінального провадження; характером здійснення; часом здійснення; спрямуванням.

Розглянуто слідчого як суб'єкта доказування при обранні, зміні та скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження. Доведено, що існують дві форми реалізації повноважень слідчого з доказування: доказування при самостійній реалізації повноважень щодо обрання, зміни, скасування заходів забезпечення кримінального провадження; доказування при обранні, зміні та скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження, що застосовуються слідчим суддею.

Визначено систему та види стандартів доказуванні при реалізації повноважень слідчого з доказування при обранні, зміні та скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження. Система стандартів доказування стосовно заходів забезпечення кримінального провадження містить елементи: обґрунтована підозра / обґрунтоване припущення про причетність до вчинення кримінального правопорушення (в особливих провадженнях); достатні підстави; розумні підозри; переконання за більшої вірогідності. Ці стандарти доказування поділяються на: загальний, спеціальні та додатковий. Заходи забезпечення кримінального провадження залежно від стандартів доказування підстав їх обрання поділяють на: заходи забезпечення кримінального провадження, стандарт доказування підстав яких формується на основі ретроспективного пізнання, застосовуються стандарти предметної обґрунтованості підозри у вчиненні кримінального правопорушення та достатніх підстав; заходи забезпечення кримінального провадження, стандарт доказування підстав яких формується на основі ретроспективно-прогностичного пізнання: застосовуються стандарти предметної обґрунтованості підозри, достатніх підстав та розумної підозри; заходи забезпечення кримінального провадження, стандарт доказування підстав яких формується на основі ретроспективно-прогностичного пізнання: застосовуються стандарти суб'єктної обґрунтованості підозри / обґрунтованості припущення про причетність особи до вчинення кримінального правопорушення в особливих порядках кримінального

провадження, достатніх підстав та для запобіжних заходів – переконання за більшої вірогідності.

Досліджено питання самостійних повноважень слідчого при обранні та скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження.

Обґрунтовано, що повноваження слідчого щодо здійснення затримання потребують уточнення за такими напрямками: уточнення поіменування суб'єкта, до якого може бути застосоване затримання; уточнення положень ч. 5 ст. 208 КПК стосовно моменту складання протоколу; закріплення обов'язку вносити відомості про кримінальне правопорушення до ЄРДР одночасно із складанням протоколу затримання, а у виключних випадках у разі неможливості внесення відомостей до ЄРДР – не пізніше трьох годин після затримання особи; розглядати обшук затриманої особи не як окрему слідчу (розшукову) дію, а як структурний елемент затримання як запобіжного заходу, що і дозволить проводити його без ухвали слідчого судді, що вимагає викладу ч. 3 ст. 208 КПК України у редакції: «3. Уповноважена службова особа, слідчий, прокурор може здійснити обшук затриманої особи з дотриманням правил, передбачених частиною сьомою статті 223 цього Кодексу»; скасування ч. 2 ст. 208 КПК.

Доведено, що для забезпечення ефективності виклику слідчим у КПК слід передбачити норму, яка зобов'язуватиме учасників кримінального провадження, які викликалися слідчим хоч один раз, повідомляти слідчого про зміну свого місця проживання (перебування, знаходження) або місцезнаходження під час провадження справи, а у разі відсутності заяви про зміну місця проживання або місцезнаходження виклик надсилається на останню відому слідчому адресу і вважається доставленою, навіть якщо учасник кримінального провадження за цією адресою більше не проживає або не знаходиться (як натеper передбачено у ЦПК), а невиконання цього обов'язку має тягнути наслідки, аналогічні неприбуттю на виклик без поважних причин. Наслідки неявки на виклик підозрюваного мають бути пропорційними характеру неявки, залежно від того, чи є вона однократною або

систематичною. Тому має бути відкоригована норма КПК щодо можливості оголошення розшуку підозрюваного у випадку його неявки на виклик: «1. Якщо під час досудового розслідування місцезнаходження підозрюваного невідоме або особа перебуває за межами України та не з'являється без поважних причин на виклик слідчого, прокурора без поважної причини більш як два рази за умови його належного повідомлення про такий виклик, то слідчий, прокурор оголошує його розшук».

Указано, що для забезпечення дієвості тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом слідчого слід наділити повноваженням тимчасово вилучати не лише документи, які посвідчують право на володіння та носіння зброї, а і зброю, яка знаходиться у затриманій особі.

Розглянуто питання повноважень слідчого при обранні, зміні та скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження, що застосовуються за ухвалою слідчого судді.

Доведено, що у разі невідповідності клопотання слідчого до слідчого судді вимогам КПК, воно має повертатися особі, яка його подала, що має бути відображено у КПК. Зазначено, що чинне кримінальне процесуальне законодавство потребує уніфікації питань підсудності клопотань стосовно заходів забезпечення кримінального провадження із одночасним вирішенням питання про встановлення місцезнаходження органу досудового розслідування та підсудності клопотань у випадку розслідування слідчою групою

Указано, що слідчий має бути визнаний суб'єктом подання клопотання про продовження строку відсторонення від посади, тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом.

Наведено аргументи, що слідчий має бути визнаний у КПК суб'єктом апеляційного оскарження ухвал слідчого судді стосовно заходів забезпечення кримінального провадження у випадках, коли він подавав слідчому судді клопотання та / або брав участь у його розгляді.

Задля забезпечення можливості осіб, за участі яких розглядається клопотання, ознайомитися із клопотанням про арешт майна, доведено доцільність передбачити у ч. 1 ст. 171 КПК, що «Копія клопотання про арешт майна з додатками не пізніше ніж за три години до початку розгляду клопотання надається підозрюваному, обвинуваченому, іншому власнику майна або його захиснику, законному представнику, представнику, крім випадків забезпечення збереження речових доказів. У разі звернення цивільного позивача з клопотанням про арешт майна з метою забезпечення цивільного позову обов'язок надання копії клопотання про арешт майна з додатками не пізніше ніж за три години до початку розгляду клопотання покладається на слідчого суддю, суд».

Аргументовано необхідність удосконалення процедури скасування арешту майна (зокрема, через закріплення у КПК: (1) повноваження слідчого за погодженням з прокурором одночасно з винесенням постанови про закриття кримінального провадження скасувати арешт майна, якщо воно не підлягає спеціальній конфіскації; (2) повноваження слідчий прийняти рішення про скасування арешту майна у разі закриття кримінального провадження прокурором у разі, якщо це майно не підлягає спеціальній конфіскації і це питання не вирішено у постанові прокурора).

З метою унормування повноважень слідчого стосовно запобіжних заходів доведено доцільність передбачити у КПК: повноваження слідчого ініціювати скасування запобіжного заходу; вирішення питання зміни істотних умов застосування запобіжного заходу у порядку ч. 1 ст. 200 КПК (зміна істотних умов застосування домашнього арешту, розміру застави, заміна поручителя); повноваження слідчого щодо ініціації продовження строку, на який на підозрюваного були покладені додаткові обов'язки.

Доведено, що удосконалення повноважень слідчого стосовно участі слідчого у розгляді клопотань потребує внесення наступних змін та доповнень до КПК: 1) ч. 2 ст. 147 КПК доповнити реченням: «Слідчому, прокурору, за клопотанням якого було накладено грошове стягнення, разом з повідомленням

про місце та час розгляду клопотання направляється його копія»; 2) передбачити у КПК можливість розгляду клопотання за відсутності слідчого, якщо про це надійшла його заява (клопотання); 3) ч. 2 ст. 132 КПК доповнити таким реченням: «особа, яка звернулася із клопотанням, до постановлення ухвали слідчим суддею, судом за результатами розгляду клопотання може відкликати клопотання. У разі відкликання клопотання слідчий суддя, суд своєю ухвалою повертають клопотання особі, яка його подала.»; 4) ч. 1 ст. 193 КПК викласти у редакції: «1. Розгляд клопотання про застосування запобіжного заходу здійснюється за участю прокурора, слідчого (за дорученням прокурора) підозрюваного, обвинуваченого, його захисника, крім випадків, передбачених частиною шостою цієї статті».

Указано, що удосконалення повноважень слідчого стосовно виконання ухвали слідчого судді потребує: 1) поширення дії Порядку передачі на зберігання тимчасово вилучених під час кримінального провадження документів, які посвідчують користування спеціальним правом, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2012 р. № 1104, також на документи, які посвідчують обіймання особою посади та які вилучені на час відсторонення від посади; 2) внести доповнення до ст. 41 КПК України, яким передбачити виконання оперативними підрозділами інших процесуальних дій, а також розшукових дій, що дозволить слідчому просити доручити виконання конкретному співробітнику оперативного підрозділу, чие прізвище, ім'я та по батькові буде вказуватися в ухвалі слідчого судді, а також доповнення, яким передбачити у ст. 41 КПК виконання оперативними підрозділами доручень слідчих щодо супроводження у проведенні процесуальних дій; 3) регламентувати дії слідчого після тимчасового доступу до речей і документів таким чином: слідчий після тимчасового доступу у формі вилучення (виїмки) остаточно вирішує питання про те, чи мають ці речі та документи значення для кримінального провадження, і звертається до слідчого судді з клопотанням про арешт майна (з уточненням положень глави 17 КПК

щодо арешту майна не тільки з метою забезпечення збереження речових доказів, а доказів у цілому).

Ключові слова: слідчий, повноваження слідчого, обрання, зміна, скасування заходів забезпечення кримінального провадження, запобіжні заходи, стандарти доказування, слідчий суддя, виконання ухвали слідчого судді

SUMMARY

Zinkovskyy I.P. Investigator's powers in the course of imposition, change, or revoking of measures to ensure criminal proceedings. – Qualification scientific work, manuscript copyright. Thesis for a Ph.D. degree in 081 specialty – ‘Law’. – National University ‘Odesa Law Academy’, Odesa, 2019.

The thesis is the first special complex study of an investigator's powers in the course of imposition, change, or revoking of measures to ensure criminal proceedings.

Doctrinal approaches to ‘measures to ensure criminal proceedings’ category were examined in the thesis, for instance, regarding correlation with ‘criminal procedural coercion’ category; it is proved that coercion element within procedural actions may have a) primary character and external focus (generally, as to ensuring proper fulfilment of one's criminal procedural obligations); b) auxiliary character, which is supplementary to realization of goals of procedural action. The criterion of separating of measures to ensure criminal proceedings and adjusting their statutory list is identified, where it is principal character of coercion that has an independent and external focus and addresses ensuring proper fulfillment of one's criminal procedural obligations of different areas and lies in restricting person's rights and freedoms. Definition of measures to ensure criminal proceedings is formulated, it is criminal procedural means regulated by rules of criminal procedural legislation in compliance with the ‘quality of law’ requirements, which have coercion character of independent and external focus, which lies in restriction of person's rights and freedoms, and are used on grounds, condition, and to the extent that justifies the aim of ensuring the effectiveness of criminal proceedings. Based on the identified

criterion the scientific model of measures to ensure criminal proceedings and amendments to the Code of Criminal Procedure of Ukraine as to their normative regulation are proposed.

It is argued that the list of measures to ensure criminal proceedings set out in Article 131 Para. 2 of CCP shall include 1) compelled appearance; 2) imposition of pecuniary penalty; 3) imposition of expenses incurred on the account of adjournment of court hearing on a specialist providing his/her failure either to arrive without valid reason or notify of reasons of non-arrival; 4) provisional access to objects, documents, premises; 5) seizure of property; 6) commitment for care to custodians, close relatives or family members, under mandatory medical supervision of a person in respect of whom the application of compulsory medical measures is to be considered or the question of their application was under consideration; 7) placement of a person, in respect of whom the application of compulsory medical measures is to be considered or the question of their application was under consideration, in a psychiatric institution under the regime which excludes their dangerous behavior; 8) placement of a person, who committed a socially dangerous act which contains elements of action punishable under the Law of Ukraine on criminal liability, after he/she has attained the age of eleven but has not yet attained the age after which criminal liability may be imposed, to a children's placement center; 10) compulsory participation of a person to conduct medical or psychiatric examination; 11) placement of a person in a medical institution for carrying out psychiatric expert examination; 12) setting a time limit for reviewing the materials access to which was granted according to procedure set out in Article 290 of CCP in case of procrastination in reviewing the materials; 13) apprehension of a person; 14) preventive measures. The list of preventive measures provided for by Article 176 Para. 1 of CCP shall include: 1) provisional seizure of documents confirming the enjoyment of special rights from an arrested person; 2) temporary restriction of enjoyment of special right; 3) suspension from an office; 4) temporary judge's suspension from the administration of justice; 5) suspect or accused person's obligation to appear upon each request before court or in any other public authority;

6) imposition of additional duties provided for by Article 194 Paras. 5 and 6 of CCP on a suspect or accused person; 7) personal commitment; 8) personal warranty; 9) bail; 10) house arrest; 11) custody.

The issue of notion, the substance of an investigator's powers within criminal proceedings regarding imposition, change and revoking measures to ensure criminal proceedings are examined. The definition of an investigator's powers in imposition, change, and revoking measures to ensure criminal proceedings is formulated, it is the system of public-authority rights and duties regulated by criminal procedural legislation of officials of National police, security agency, agency supervising compliance with the tax legislation, State Bureau of Investigations, Main detective unit, detective unit, detective department, internal security unit of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine that entitled to conduct pre-trial investigation of criminal offences in the course of imposition, change, and revoking measures to ensure criminal proceedings that are aimed to achieve the effectiveness of pre-trial investigation by taking procedural actions and decisions provided for in CCP.

The classification of an investigator's regarding imposition, change, and revoking measures to ensure criminal proceedings is made upon the next criteria: means used in realization of powers regarding imposition, change, and revoking measures to ensure criminal proceedings; degree of independence in realization of powers; form of realization; types of measures to ensure criminal proceedings; range of actors of criminal proceedings to whom measure to ensure criminal proceedings are used; procedure of criminal proceedings; character of realization; time of realization; focus.

The issue of an investigator as an actor of proving in the course of imposition, change, and revoking of measures to ensure criminal proceedings are addressed. It is proved that there are two forms of an investigator's powers realization regarding proving: proving while having an independent realization of powers regarding imposition, change, and revoking of measures to ensure criminal proceedings; proving in the course of imposition, change, and revoking of measures to ensure criminal proceedings that are applied by an investigative judge.

The system and types of standards of proof used during the realization of an investigator's judge powers of proving when imposing, changing, and revoking measures to ensure criminal proceedings are identified. The system of standards of proof regarding measures to ensure criminal proceedings has the next elements: reasonable suspicion / reasonable assumption that person concerned has committed a crime (in special proceedings); probable cause; reasonable suspicions; a preponderance of the evidence. These standards of proof could be divided into general, special, and auxiliary. Measures to ensure criminal proceedings depending on the standard of proof and grounds of application could be classified into: measures, whereas standard of proof applied is built upon retrospective knowledge, standards of subject-based reasonable suspicion in committing a criminal offence and sufficient reasons are used; measures, whereas standard of proof applied is built upon retrospective-predictive knowledge: standards of subject-based reasonable suspicion and probable cause in committing a criminal offence are applied; measure to ensure criminal proceedings whereas standard of proof applied is built upon retrospective-predictive knowledge: subjective standards of reasonable suspicion / reasonable assumption that person concerned has committed a criminal offence are applied in special criminal proceedings, sufficient reasons and preponderance of evidence for measure to ensure criminal proceedings.

The issue of autonomous powers of an investigator during imposition, change, and revoking of measures to ensure criminal proceedings are analyzed.

It is proved that an investigator's powers regarding apprehension need to be refined in several ways: specify the actor who could be subject to apprehension; provisions of Article 208 Para. 5 of CCP regarding the moment of drawing up a report should be clarified; obligation of entering information on a criminal offence to the Integrated Register of Pre-Trial Investigations (IRPI) in parallel with drawing up a report of apprehension and in case of impossibility to enter the information to IRPI – not later than three hours after person's apprehension in exceptional cases; to regard a person's search as a structural element of an apprehension rather than a separate investigative (search) action, which would allow to conduct it without

investigative judge ruling, that requires the next wording of Article 208 of CCP: ‘A competent official, investigator, public prosecutor may search the apprehended person in compliance with rules set forth in the seventh paragraph of Article 223 of the Code’; repeal of Article 208 Para. 2 of CCP.

It is proved that in order to ensure effectiveness of investigator’s summon the rule should be set out in CCP which would compel participants to criminal proceedings summoned by an investigator at least once, notify the investigator of change of their place of residence (stay, location) or whereabouts in the course of proceedings, and in case of failing to provide with the statement of change of place of residence or stay the summon shall be send to the last address the investigator is aware of and is deemed as delivered, even if the participant to criminal proceedings is no longer at his/her address (as provided in present Code of Civil Procedure of Ukraine), and non-compliance with the obligation should have same consequences as for failure to appear without valid reason. The consequences of failure to appear on an investigator’s summon should be proportional to the character of failure and whether it is an isolated incident or systematic. Thus, the rule of CCP regarding the possibility of announcing a suspect in a warrant list in case of his/her failure to appear on a summon shall be amended: “1. If in the course of pre-trial investigation suspect’s whereabouts are unknown or is outside of Ukraine and does not appear on the summons of an investigator, prosecutor without valid reason for more than two times provided his/her due notification of the summon, investigator, prosecutor shall announce him/her in a warrant list’.

It is argued that in order to ensure the effectiveness of temporary restriction of enjoyment of special rights an investigator should have a right to temporary seize not only documents confirming the right to own and bear arms but the arms that belong to a detained person.

The issue of an investigator’s powers in the course of imposition, change, and revoking measures to ensure criminal proceedings that are used on an investigative judge’s ruling.

It is proved that in the case of an investigator's motion to investigative judge is incompatible with the requirements of CCP, it should be returned to a person who lodged it, which would be reflected in CCP. It is noted that certain issues of investigative jurisdiction regarding motions on measures to ensure criminal proceedings need to be unified as well establishing the place of the pre-trial investigative body and investigative jurisdiction of motion in case of conducting an investigation by an investigative team in present criminal procedural legislation.

It is stated that an investigator should be recognized as an actor of lodging a motion of extension of the period of suspension from office, a temporary restriction of enjoyment of the special rights.

It is argued that an investigator should be recognized as an actor of an appeal review of an investigative judge's motions on measures to ensure criminal proceedings in cases when he/she lodged the motion to the investigative judge and/or take part in its consideration.

In order to ensure the possibility of actors when participating in consideration of a motion to review the motion to seize property, it is proved that the next wording should be reflected in Article 171 Para. 1 of CCP: 'The copy of a motion to seize property with appendix should be handed to a suspect, an accused person, or other property owner or his/her defense counsel, legal representative, representative not later than three hours before the beginning of the motion consideration save for securing the physical evidence. In the event of lodging a motion to seize property by a civil plaintiff to secure civil action the obligation to hand a copy of the motion not later than three hours before the beginning of the motion consideration falls on an investigative judge, a court'.

The research demonstrates the need for refining the procedure of lifting the seizure of property (particularly, by incorporating in CCP: (1) the power of an investigator upon prosecutor's approval to lift the seizure of property if it's not subject to special forfeiture concurrently with the decision to close criminal proceedings; (2) the power of investigator to make a decision of lifting the seizure of property in case of a prosecutor's decision to close criminal proceedings in case

the property in question is not subject to special forfeiture and the issue is not addressed in the prosecutor's decision).

With a view to improving an investigator's powers regarding preventive measures the necessity of reflecting them in CCP is proved, in particular: to initiate revocation of preventive measure; the power regarding addressing the issue of change of essential conditions of application of preventive measure under Article 200 Para. 1 of CCP (change of condition of application of home arrest, the amount of bail, change of warrantor); the power regarding initialization of extending the time frame within which a suspect has additional obligations.

It is proved that an investigator's powers enhancement regarding investigator's participation in consideration of motions needs putting forwarding the next amendments to CCP: 1) to add the following wording to Article 147 Para. 2 of CCP: 'An investigator, prosecutor on whose motion the seizure of property the pecuniary penalty was imposed shall be handed with notification of time and place of the motion consideration along with the copy of it'; 2) provide CCP with the possibility of consideration of a motion in the absence of an investigator if the relevant application (motion) was received; 3) to add the following wording to Article 132 Para. 2 of CCP: 'person that filed a motion before an investigative judge, court announced its decision on the results of consideration of a motion may withdraw it'.; 4) Article 193 Para. 1 should have the following wording: '1. Consideration of a motion to apply preventive measure should be made with the participation of a prosecutor, an investigator (by the order of the prosecutor), suspect, the accused person, their defense counsel save for paragraph 6 of the present article'.

It is stated that an investigator's powers enhancement regarding execution of an investigative judge's ruling requires: 1) extend the scope of The procedure for the deposit of documents temporarily seized during criminal proceedings certifying the use of special rights approved by decree of Cabinet of Ministers of Ukraine on November 19, 2012 No. 1104 to include documents certifying occupation by the person of the position and that were attached for the period of suspension from position; 2) to supplement the Article 41 of CCP with the provision under which it

could be possible for operative units to conduct other procedural and search actions that would allow investigator to make an assignment to the specific officer of an operational unit whose name would be indicated in the ruling of investigative judge, as well as provision enabling execution of investigator's assignments by operational units official regarding support in the course of conducting procedural actions; 3) regulate investigator's actions after provisional access to objects and documents in the following way: an investigator after provisional access to objects and documents in the form of seizure shall make a final decision on whether objects and documents in question are important for pre-trial investigation and lodge a motion to investigative judge to seize property (with adjustments to Chapter 17 of CCP regarding seizure of property to secure not only physical evidence but the evidence as a whole).

Key words: investigator, investigator's powers, imposition, change, or revoking of measures to ensure criminal proceedings, preventive measures, standards of proof, investigative judge, execution of an investigative judge's ruling.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА:

1. Зіньковський І. П. Застосування арешту майна у кримінальному провадженні: деякі проблемні питання. *Вісник кримінального судочинства*. 2017. № 2. С. 182-189.
2. Зіньковський І. П. Виконання слідчим ухвали слідчого судді про тимчасовий доступ до речей і документів. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2017. № 4. С. 151-155.
3. Зіньковський І. П. Накладення грошового стягнення та скасування ухвали про накладення грошового стягнення: питання повноважень слідчого. *Вісник Південного регіонального центру Національної академії правових наук України*. 2017. № 12. С. 100-107.
4. Зіньковський І. П. Повноваження слідчого при неприбутті підозрюваного на виклик. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2018.

№ 2. С. 212-214. URL: http://lsej.org.ua/2_2018/57.pdf (дата звернення: 01.08.2019).

5. Зіньковський І. Повноваження слідчого щодо повернення тимчасово вилученого майна. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 2. С. 226-233.

6. Зіньковський І. Слідчий як суб'єкт доказування при обранні, зміні та скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження: питання стандартів доказування. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2018. Вип. 4. Ч. 2. С. 45-50.

7. Зіньковський І. П. Повноваження слідчого під час обрання, зміні та скасування заходів забезпечення кримінального провадження. *Кримінальний процесуальний кодекс 2012 року: ідеологія та практика правозастосування*: колективна монографія / за заг. ред. Ю. П. Аленіна; відп. за вип. І. В. Гловюк. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2018. С. 597-631.

8. Гловюк І. В., Зіньковський І. П. Кримінально-процесуальні аспекти діяльності Національного антикорупційного бюро України. *Протидія організованій злочинній діяльності* : матер. Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (м. Одеса, 31 берез. 2017 р.). Одеса, 2017. С. 27-33.

9. Зіньковський І. П. Окремі проблемні питання, які виникають при арешті майна, під час застосування положень КПК України. *Актуальні проблеми удосконалення кримінального процесуального законодавства*: матер. Всеукр. наук.-практ. конфер., присвяч. до 70-річчя д-ра юрид. наук., проф. Ю. П. Аленіна (м. Одеса, 21 квіт. 2017 р.). Одеса : Юрид. л-ра, 2017. С. 193-197.

10. Зіньковський І. П. Деякі питання попереднього арешту майна у кримінальному провадженні. *Процесуальні аспекти досудового розслідування* : матер. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 07 квіт. 2017 р.). Одеса : ОДУВС, 2017. С. 72-74.

11. Зіньковський І. П. Накладення грошового стягнення під час досудового розслідування: деякі питання. *Теорія та практика протидії*

злочинності у сучасних умовах: збірник тез Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Львів, 10 листоп. 2017 р.). Львів : ЛьвДУВС. С. 85-87.

12. Зіньковський І. П. Зміна істотних умов застосування запобіжного заходу у досудовому розслідуванні: питання впровадження. *Сучасні тенденції розвитку криміналістики та кримінального процесу* : тези доп. міжнар. наук.-практ. конф. до 100-річчя від дня народження проф. М. В. Салтевського (м. Харків, 8 листоп. 2017 р.). Харків, 2017. С. 274-276.

13. Зіньковський І. П. Деякі питання застосування положень КПК України щодо додаткових обов'язків. *Urgent problems of law on the modern stage of statehood development* : proceedings of International research and practice conference (Lublin, October 20-21, 2017). Lublin : Izdevnieciba «Baltija Publishing». Р. 209-212.

14. Зіньковський І. П. Повноваження слідчого та застосування електронних засобів контролю. *Криміналістичні та кримінально-процесуальні засоби оптимізації досудового розслідування* : матер. III Дистанц. наук. конф. до 20-річчя НУ «ОЮА» та 170-річчя Одеської школи права (м. Одеса, 11 груд. 2017 р.). Одеса : Юрид. л-ра, 2017. С. 222-225.

15. Зіньковський І. П. Апеляційне оскарження ухвал слідчих суддів щодо заходів забезпечення кримінального провадження та повноваження слідчого. *Правові та інституційні механізми забезпечення розвитку України в умовах європейської інтеграції* : матер. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 18 травня 2018 р.) У 2-х т. Т. 2. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2018. С. 350-353.

16. Зіньковський І. П. Проблемні питання застосування частини 3 статті 219 КПК України у контексті строків запобіжних заходів. *Державне бюро розслідувань: на шляху розбудови* : матер. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 16 черв. 2018 р.). Одеса : Юрид. л-ра, 2018. С. 275-279.

17. Гловюк І. В., Зіньковський І. П. Проблемні питання підсудності клопотань стосовно заходів забезпечення кримінального провадження. *Досудове розслідування: актуальні проблеми та шляхи їх вирішення* : матер.

постійнодіючого наук.-практ. семінару (м. Харків, 26 жовт. 2018 р.). Харків : Право, 2018. Вип. 10 (ювіл.). С. 34-38.

18. Зіньковський І. П. Питання оновлення нормативної регламентації заходів забезпечення кримінального провадження Законом України від 6.12.2017 р. *Legal practice in EU countries and Ukraine at the modern stage: proceedings of International scientific and practical conference* (Arad, January 25-26, 2019). Arad : Izdevniecība "Baltija Publishing". Р. 512-515.

19. Зіньковський І. П. Повноваження слідчого стосовно виконання ухвали слідчого судді про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом та ухвали слідчого судді про відсторонення від посади. *Правове життя сучасної України* : у 2 т. : матер. Міжнар. наук-практ. конф. (м. Одеса, 17 трав. 2019 р.). Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2019. Т. 2. С. 362-366.